

พระราชกฤษฎีกา

เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

แบบที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกา^๕นี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา^๕เงิน
ช่วยค่าครองชีพ^๕ผู้รับ^๕เบี้ยหวัด^๕บำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกา^๕นี้ให้^๕ใช้บังคับตั้ง^๕แต่วันที่ ๑ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้^๕ได้รับ^๕เบี้ยหวัด^๕หรือมส^๕ท^๕ได้รับ^๕เบี้ยหวัด^๕ตาม^๕ข้อ^๕บังคับ^๕
กระทรวง^๕กลาโหม ผู้^๕ได้รับ^๕บำนาญ^๕ปกติ^๕หรือมส^๕ท^๕ได้รับ^๕บำนาญ^๕ปกติ^๕ หรือ
บำนาญ^๕พิเศษ^๕เพราะเหตุ^๕ทุพพลภาพ ตาม^๕กฎหมาย^๕ว่า^๕ด้วย^๕บำเหน็จ^๕บำนาญ^๕
ข้าราชการ ต่ำ^๕กว่า^๕เดือน^๕ละ^๕สี่^๕พัน^๕บาท ให้^๕ได้รับ^๕เงิน^๕ช่วย^๕ค่า^๕ครอง^๕ชีพ^๕ผู้^๕รับ^๕
เบี้ย^๕หวัด^๕บำนาญ^๕ เรียก^๕โดย^๕ย่อ^๕ว่า “ช.ค.บ.” ใน^๕อัตรา^๕เดือน^๕ละ^๕สอง^๕ร้อย^๕บาท

ผู้^๕ได้รับ^๕เบี้ย^๕หวัด^๕หรือมส^๕ท^๕ได้รับ^๕เบี้ย^๕หวัด^๕ตาม^๕ข้อ^๕บังคับ^๕กระทรวง^๕
กลาโหม ผู้^๕ได้รับ^๕บำนาญ^๕ปกติ^๕หรือมส^๕ท^๕ได้รับ^๕บำนาญ^๕ปกติ^๕ หรือ^๕บำนาญ^๕
พิเศษ^๕เพราะเหตุ^๕ทุพพลภาพ ตาม^๕กฎหมาย^๕ว่า^๕ด้วย^๕บำเหน็จ^๕บำนาญ^๕ข้าราชการ
ตั้งแต่^๕เดือน^๕ละ^๕สี่^๕พัน^๕บาท^๕ขึ้นไป^๕ แต่^๕ไม่^๕เกิน^๕สี่^๕พัน^๕สอง^๕ร้อย^๕บาท ให้^๕ได้รับ^๕
ช.ค.บ. ใน^๕อัตรา^๕เดือน^๕ละ^๕สอง^๕ร้อย^๕บาท แต่^๕เมื่อ^๕รวม^๕ ช.ค.บ. กับ^๕เบี้ย^๕หวัด^๕
บำนาญ^๕แล้ว ให้^๕ได้รับ^๕ไม่^๕เกิน^๕เดือน^๕ละ^๕สี่^๕พัน^๕สอง^๕ร้อย^๕บาท

มาตรา ๔ ทายาท^๕ผู้^๕รับ^๕บำนาญ^๕พิเศษ^๕หรือ^๕บำนาญ^๕ตก^๕ทอด^๕ต่ำ^๕กว่า^๕
เดือน^๕ละ^๕สี่^๕พัน^๕บาท ให้^๕ได้รับ^๕ ช.ค.บ. ใน^๕อัตรา^๕เดือน^๕ละ^๕หนึ่ง^๕ร้อย^๕บาท

ทายาท^๕ผู้^๕รับ^๕บำนาญ^๕พิเศษ^๕หรือ^๕บำนาญ^๕ตก^๕ทอด^๕ตั้งแต่^๕เดือน^๕ละ^๕สี่^๕พัน^๕บาท^๕
ขึ้นไป^๕ แต่^๕ไม่^๕เกิน^๕สี่^๕พัน^๕หนึ่ง^๕ร้อย^๕บาท ให้^๕ได้รับ^๕ ช.ค.บ. ใน^๕อัตรา^๕เดือน^๕ละ^๕
หนึ่ง^๕ร้อย^๕บาท แต่^๕เมื่อ^๕รวม^๕ ช.ค.บ. กับ^๕บำนาญ^๕แล้ว ให้^๕ได้รับ^๕ไม่^๕เกิน^๕
เดือน^๕ละ^๕สี่^๕พัน^๕หนึ่ง^๕ร้อย^๕บาท

มาตรา ๕ ผู้ได้รับเบียดหัวัดหรือมสทธิได้รับเบียดหัวัด ผู้ได้รับ บำนาญปกติ หรือมสทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุ ทุพพลภาพ หรือทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดไม่มีสทธิ ได้รับ ช.ค.บ. ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการ หรือเข้าทำงานหรือ กลับเข้าทำงาน สังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการ ส่วนท้องถิ่น

(๒) เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงาน ในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธิการงบประมาณ หรือองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการ จัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญควบกับเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วยหรือไม่

มาตรา ๖ การจ่าย ช.ค.บ. ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับ โดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับเบียดหัวัดบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่าย ช.ค.บ. เพียงวันถึงแก่ความตาย

มาตรา ๗ การเบิกจ่าย ช.ค.บ. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธิการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกาน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากภาวะการครองชีพโดยทั่วไปในปัจจุบันได้สูงขึ้นมาก สมควรให้เงินช่วยเหลือจำนวนหนึ่งเป็นเงินช่วยค่าครองชีพแก่ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ โดยให้ได้รับเบี้ยหวัดบำนาญร่วมกับเงินช่วยค่าครองชีพแล้วไม่เกินเดือนละสี่พันสองร้อยบาท จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้